

1 KIRÁLYOK 9-16.

Amikor Salamon befejezte az ÚR templomának és a királyi palotának az építését és mindazt, amit még Salamon kívánt és meg akart csináltatni,

A 20 éves építési vállalkozás befejeződött.

akkor megjelent az ÚR Salamonnak másodszor is, úgy, ahogyan Gibeóban megjelent neki. Ezt mondta neki az ÚR: Meghallgattam imádságodat és könyörgésedet, amikor könyörögtél előttem. Megszentelem ezt a templomot, amelyet építettél, hogy ott legyen az én nevem mindörökké. Ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor.

Az előző fejezetben, a templom építésének befejezése alkalmával Salamon imádkozott az Úrhoz, és ez az Úr válasza arra az imára.

És ha te előttem jársz, ahogyan járt apád, Dávid is, tiszta szívvel és őszintén, és megteszel mindent, amit megparancsoltam neked, megtartva rendelkezéseimet és végzéseimet, akkor állandóvá teszem királyi trónodat Izráelben örökké, ahogyan megígértem apádnak, Dávidnak: Nem vesznek ki utódaid Izráel trónjáról.

Ismét hangsúlyozni szeretném, hogy ez egy feltételes ígélet, amelynek feltételeit nem teljesítették, így Isten nem kényszerült ígérete megtartására.

Egy brit-izraelita csoport, akik az angolszász népet Izrael tíz „elveszett törzsének” hiszik, hangsúlyozzák, hogy Isten egy állandó szövetséget kötött Dáviddal, hogy utódai sohasem fognak kiveszni a trónról. Ők azt állítják, hogy az angol királynő Dávid közvetlen leszármazottja, mert Isten megtartotta ígéletét úgy, hogy a babilóniai fogság alatt Jeremiás Egyiptomba menekítette az egyik trónörökösöt, és az később Angliába ment, és egy általa alapított kolóniából származnak az angolszászok. Ne felejtjük, hogy Isten Salamonnak feltételeket adott, amelyeket ő nem tartott meg.

Ha azonban konokul elfordultok tőlem, ti és utódaitek, és nem tartjátok meg parancsolataimat és végzéseimet, amelyeket elétek tártam, hanem más isteneket fogtok tisztelni, és azokat imádjátok, akkor kiirtom Izráelt arról a földről, amelyet nekik adtam, ezt a templomot, amelyet nevemnek szenteltem, elvetem szíнем elől, Izráel pedig példabeszéd és gúny tárgyává lesz minden nép előtt.

És bármilyen felséges is ez a templom, mégis aki csak elmegy majd mellette, elborzadva szisszen föl, és ezt kérdezi: Miért bánt így az ÚR ezzel az országgal és ezzel a templommal?

És ezt fogják rá felelni: Azért, mert elhagyták az URat, az ő Istenüket, aki őseiket kihozta Egyiptomból, és más istenekhez ragaszkodtak, azokat imádták, és azokat tisztelték. Ezért hozta rájuk az ÚR mindezt a veszedelmet.

Gyakran az Úr többféleképpen is figyelmeztetni szokott minket, és sokszor megtörténik, hogy azt feleljük a figyelmeztetésére: „Uram, nem szükséges erre figyelmeztetéssel, mert ezen a téren soha nem is voltak problémáim.” Hadd javasoljam, hogy ha Isten az életetek bármely területével kapcsolatban kezd beszélni, figyeljete jó, mert Ő nem szokott fölöslegesen szólni. Ha szól, az azt jelenti, hogy problémák következnek az életed azon területén.

Itt Salamon éppen felszentelte a templomot. Nagyon felemelő érzés lehetett, hatalmas áldozatokat mutattak be, mindenki örömmámorban úszik, az Urat imádják és dicsérik. Erre az Úr azt mondja: „Salamon, ha engem követsz, akkor a trónodat megőrzöm, de ha megtagadsz, és más isteneket kezdesz

imádni, akkor...” Biztos vagyok benne, hogy ekkor már Salamon azt gondolta: „De Uram, nem kell ilyen dolgokról beszélni, hisz hogyan is tehetnék ilyet.” És később pont ezt tette...

Érdekes, hogy végig az Írásokban az Úr előre figyelmezteti az embereket azokon a területeken, amelyekben majd próbatételek várnak rájuk. Figyeljete Istenre, ha figyelmeztet, függetlenül attól, hogy milyen távolinak tűnhet a kísértés abban a pillanatban azon a területen. Ha egy bizonyos dologgal kapcsolatban nagy az önbizalmam, az pontosan az a terület, ahol hajlamos vagyok saját magamban bízni. Pál azt mondta, hogy, „amikor erős vagyok, akkor vagyok gyenge, és a gyengeségeimben mutatkozhat meg Isten ereje.”

Általában a Sátán nem a gyengeségeinken keresztül fog elbuktatni minket, mert azokban tudjuk, hogy az Úrra kell hagyatkozzunk. Gyakran az erősségnek hitt oldalunk buktat el a túlzott önbizalmunk miatt. Figyeljete Isten szavára, mert Ő tudja, hogy mit beszél.

Annak a húsz esztendőnek az eltelte után, ameddig Salamon ezt a két házat, az ÚR templomát és a királyi palotát fölépítette, mialatt Hírám, Tírusz királya annyi cédrusfát, ciprusfát és aranyat szállított Salamonnak, amennyit csak kívánt, Salamon király húsz várost adott Hírámnak Galilea földjén. Amikor azonban Hírám elment Tíruszból, hogy megnézzze a városokat, amelyeket Salamon adott neki, nem volt meglegedve velük.

Nem értem, hogy miért nem volt meglegedve, mert ez egy nagyon szép környék.

Ezért azt mondta: Miféle városokat adtál nekem, atyámfia?! Ezért nevezik azokat Kábúl földjének mindmáig.

Pedig Hírám százhusz talentum aranyat küldött a királynak.

Ilyen kényszermunkát vetett ki Salamon király, hogy megépíthesse az ÚR templomát és a maga palotáját, meg Millót és Jeruzsálem várfalát, továbbá Hácórt, Megiddót és Gézert.

Fölvonult ugyanis a fáraó, Egyiptom királya, elfoglalta és fölperzselte Gézert, a városban lakó kánaániakat pedig legyilkolta, majd leányának, Salamon feleségének adta nászajándékkul.

Ezért építette föl Salamon Gézert, továbbá Alsó-Béthórónt,

Baalátot és Tadmórt az ország puszta részén.

Az összes raktárvárosokat, amelyek Salamonéi voltak, a harci kocsik városait, meg a lovasok városait, és amit csak építeni kívánt Salamon Jeruzsálemben, a Libánonon és birodalma egész területén.

Az emóriak, hettiták, perizziek, hivviek, jebúsziai közül megmaradt egész népet, akik nem Izráel fiai közül valók voltak,

meg fiaikat, akik utánuk az országban megmaradtak, mert nem tudták kiirtani őket Izráel fiai, kényszermunkásokká tette Salamon; még ma is azok.

Izráel fiai közül azonban senkit sem kényszerített Salamon szolgálatra, mert ezek harcosok voltak, udvari emberei, vezérei, tisztjei, meg harci kocsijainak és lovasainak a parancsnokai.

Azok a munkavezetők, akik Salamon munkáit irányították, ötszázötvenen voltak; ők végeztették a munkát a néppel.

Amikor a fáraó leánya fölment Dávid városából abba a palotába, amelyet Salamon épített neki, akkor építette meg Millót is.

Salamon évenként háromszor mutatott be égőáldozatokat és békeáldozatokat azon az oltáron, amelyet az ÚRnak építtetett, és azon füstölögtetett az ÚR színe előtt, miután befejezte a templomépítést.

Hajókat is csináltatott Salamon király Ecjón-Geberben, amely Élót mellett a Vörös-tenger partján, Edóm földjén van.

És elküldte Hírám a hajókon Salamon szolgálóival együtt a maga szolgálóit, akik hajósok voltak, és ismerték a tengert.

Eljutottak Ófirba; hoztak onnan négyszázhusz talentum aranyat, és Salamon királynak vitték.

Salamon mindent arannyá változtatott Izraelben, a világ aranyfővárosa lett. Az ezüst olyan gyakori volt, mint a kő, nem volt sok értéke, csak az aranyak.

Sába királynője hallotta a hírért Salamonnak és az ÚR nevének, azért eljött, hogy próbára tegye őt találós kérdésekkel.

Megérkezett Jeruzsálembe igen tekintélyes kísérettel és tevékkel, amelyek balzsamot, igen sok aranyat és drágakövet hoztak. Elment Salamonhoz, és beszélt vele mindenről, amit kigondolt.

De Salamon megfelelt minden szavára, és nem volt egyetlen olyan rejtélyes szó sem, amelyikre a király ne tudott volna megfelelni.

Amikor Sába királynője látta Salamon nagy bölcsességét és a palotát, amelyet építtetett, az asztalán levő ételeket, az udvari emberek ülésrendjét, a felszolgálók magatartását és öltözetét, pohárnokait, valamint égőáldozatát, amelyet az ÚR házában szokott bemutatni, még a lélegzete is elállt, és ezt mondta a királynak: Igaz volt, amit országomban hallottam dolgaidról és bölcsességedről, de nem hittem azoknak a beszédeknek, míg magam el nem jöttem, és saját szememmel meg nem láttam. Nekem még a felét sem mondták el. Bölcsességed és gazdagságod felülmúlja azt a hírt, amelyet hallottam. Boldogok az embereid, és boldogok azok a szolgák, akik állandóan előtted állnak, és hallgatják bölcs szavaidat.

Áldott legyen Istened, az ÚR, aki kedvét lelte benned, és Izráel trónjára ültetett! Mivel az ÚR szereti Izráelt örökké, azért tett királlyá téged, hogy jogot és igazságot szolgáltatass.

Élete ezen pontján Salamon még bizonyára az Úrral járt, tisztelte Istent.

Jézus azt mondta, hogy

Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátoakat.

Salamon valószínűleg ezt tette, mert a királynő az Istent dicsérte. Sajnos később Istennel szembeni engedetlensége következtében már nem dicsőítette Őt többé.

Salamonnak két hajóflottája is volt: az egyik a Perzsa öbölből indult Afrika keleti partja felé, a másik pedig a Földközi-tengeren portyázott, és eljutott Angliáig is.

Annak az aranynak a súlya, amely Salamonhoz egy évben befolyt, hatszázhatvanhat talentum volt, azon kívül, ami az árusoktól és a kereskedők jövedelméből, valamint az arab királyoktól és a birodalom helytartóitól befolyt.

Csináltatott Salamon király kétszáz hosszú pajzsot vert aranyból; mindegyik hosszú pajzshoz hatszáz sekel aranyat használtak fel.

Továbbá háromszáz kerek pajzsot vert aranyból; mindegyik kerek pajzshoz három mina aranyat használtak fel. Ezeket a király a Libánon-erdő palotában helyezte el.

Csináltatott a király egy nagy elefántcsont trónt, és bevonatta színarannyal.

Hat lépcsője volt a trónnak. A trón teteje hátul kerek volt, az ülőhely két oldalán karjai voltak, és két oroslánalak állt a karoknál.

Tizenkét oroslánalak állt a hat lépcső mindkét oldalán. Nem csináltak ilyet egyetlen országban sem.

Salamon király minden ivóedénye aranyból volt, a Libánon-erdő palota minden edénye is tiszta aranyból volt, nem ezüsből, mert azt semmire sem becsülték Salamon idejében.

Mert a király Tarsis-hajói a tengeren Hírám hajóival jártak. Háromévenként egyszer érkeztek vissza a Tarsis-hajók, és hoztak aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat.

Salamon király nagyobb volt a föld minden királyánál gazdagságban és bölcsességben.

Az egész földről igyekeztek Salamonhoz eljutni, hogy hallhassák bölcsességét, amelyet Isten adott a szívébe.

És mindenki hozott ajándékot: ezüst- és aranytárgyakat, díszes ruhákat és fegyvereket, balzsamot meg lovakat és öszvéreket. Így volt ez évről évre.

Gyűjtött Salamon harci kocsikat és lovasokat. Ezernégyszáz harci kocsija és tizenkétezer lovasa lett, és ezeket a harci kocsik városaiba, meg a király mellé, Jeruzsálembe rendelte.

A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst, mint a kő, és annyi lett a cédrus, mint amennyi a vadfügefa az alföldön.

Salamonnak Egyiptomból és Kevéből hozták a lovakat, a király kereskedői szerezték Kevéből megszabott áron:

egy hadi szekeret hatszáz ezüstért hoztak el Egyiptomból, egy lovat pedig százötvenért. Ugyancsak az ő közvetítésükkel szállították tovább ezeket a hettita királyoknak és az arám királyoknak.

A 11.-ik fejezet:

Salamon király sok idegen asszonyt szeretett a fáraó leányán kívül, móábiakat, ammóniakat, edómiakat, szidóniakat és hettitákat,

400 évvel Dávid és Salamon uralkodása előtt Isten már tudta, hogy a nép királyt fog követelni magának, és ezért már a törvényben különböző rendelkezései voltak a királyok számára.

Az 5Mózes 17:14-től ezt olvashatjuk:

Ha majd bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és birtokba veszed, és ott laksz, és ezt mondod: Királyt akarok emelni magam fölé, mint a körülöttem levő többi népek, csak azt emeld magad fölé királyné, akit Istened, az ÚR kiválaszt. Atyádfiai közül emelj királyt magad fölé; nem tehetsz magad fölé idegen embert, aki nem atyádfia!

Csak sok lovat ne tartson, és ne vigye vissza a népet Egyiptomba, hogy sok lovat szerezzon, mert az ÚR megmondotta nektek, hogy ne térjete vissza többé azon az úton.

Ne legyen sok felesége, hogy szíve el ne hajoljon, nagyon sok ezüstöt és aranyat ne gyűjtsön.

Amikor királyi trónjára ül, írassa le magának e törvény másolatát abból a könyvből, amely a lévita-papoknál van.

Legyen az nála, és olvassa azt egész életében, hogy megtanulja félni Istenét, az URat; őrizze meg ennek a törvénynek minden igéjét, és teljesítse mindezeket a rendelkezéseket.

Salamon minden pontján megszegte ezeket a parancsolatokat: 40.000 ló volt, Egyiptomból hozatta őket és sok idegen felesége volt: 700 felesége és 300 másodfelesége. Arról is olvastunk, hogy mennyi sok aranyat és ezüstöt gyűjtött össze Jeruzsálemben. Pontosan azokat a dolgokat csinálta, amelyeket Isten megtiltott.

Azért nem akarta Isten, hogy a királyok ilyen dolgokat tegyenek, mert akkor a szívük elfordul az Úrtól. És mi történt Salamonnal? A szíve elfordult az Úrtól.

Egy régi mondás értelmezése szerint nem lehet Isten szava ellen tenni, és győzni. Isten megalapozta a szavát és ezért nem lehet azt következmények nélkül megszegni. Isten szavának megszegése veszteség minden esetben. Salamon minden bölcsesség és áldás ellenére engedetlen volt az Úr rendelkezéseivel szemben, és pont az történt, amit Isten előre megmondott:

Salamon király sok idegen asszonyt szeretett a fáraó leányán kívül, móábiakat, ammóniakat, edómiakat, szidóniakat és hettitákat,

olyan népekből valókat, amelyekről ezt mondta az ÚR Izráel fiainak: Ne keveredjete közéjük, és ők se keveredjenek közétek, mert az ő isteneikhez hajlítják szíveteket! Ezekhez ragaszkodott Salamon szerelemmel.

Volt neki hétszáz főrangú és háromszáz másodrangú felesége. Feleségei elhajlították a szívét.

Így történt, hogy Salamonnak a szívét vénségére más istenekhez hajlították feleségei, és szíve nem volt teljesen Istené, az ÚRé, mint volt apjának, Dávidnak a szíve.

Mert Salamon Astóretet, a szidóniak istenét és Milkómot, az ammóniak bálványát követte.

Így olyan dolgot tett Salamon, amit rossznak lát az ÚR, és nem követte olyan tökéletesen az URat, mint apja, Dávid.

Akkor épített Salamon áldozóhalmot a Jeruzsálemmel szemben levő hegyen Kemósnak, a móábiak bálványának és Moloknak, az ammóniak bálványának.

Így tett Salamon a többi idegen asszonya kedvéért is, akik a maguk isteneinek tömjéneztek és áldoztak.

Megharagudott azért az ÚR Salamonra, mivel elhajolt szíve az ÚRtól, Izráel Istenétől, aki kétszer is megjelent neki,

és erre nézve azt parancsolta neki, hogy ne kövessen más isteneket; de ő nem tartotta meg, amit az ÚR parancsolt.

Akkor ezt mondta az ÚR Salamonnak: Mivel ez történt veled, és nem tartottad meg a velem kötött szövetséget, sem rendelkezéseimet, amelyeket adtam neked, azért én ki fogom szakítani kezedből az országot, és a szolgálóknak adom.

De apádért, Dávidért nem a te napjaidban teszem ezt. A fiad kezéből fogom kiszakítani.

És nem az egész országot szakítom ki. Egy törzset adok a fiadnak szolgálómért, Dávidért, és Jeruzsálemért, amelyet kiválasztottam.

Azután ellenfelet támasztott az ÚR Salamonnak, az edómi Hadadot, aki királyi ivadék volt Edómban.

Amikor Dávid megtámadta Edómot, Jóáb hadseregpáncsnok fölment, hogy eltemesse az elesetteket, és levágott minden Edómban található férfit.

Hat hónapig maradt ott Jóáb az egész Izráellel, míg ki nem irtott minden Edómban található férfit.

Akkor menekült el Hadad néhány edómi férfival együtt, akik apjának a szolgálói voltak, és Egyiptomba mentek. Hadad akkor még kisleány volt.

Elindultak Midjából és Páránba jutottak; Páránból is vittek magukkal férfiakat, és elmentek Egyiptomba a fáraóhoz, Egyiptom királyához. Ő házat adott neki, gondoskodott az ellátásáról, és földet is adott neki.

Hadad nagy jóindulatra talált a fáraónál, aki hozzáadta feleségének, Tahpenész királynénak a hűgát.

Tahpenész húga szülte neki fiát, Genubatot. Tahpenész a fáraó palotájában választotta el, és Genubat ott maradt a fáraó palotájában, a fáraó fiai között.

Amikor Hadad meghallotta Egyiptomban, hogy Dávid őseihez tért pihenni, és hogy meghalt Jóáb hadseregpáncsnok is, így szólt Hadad a fáraóhoz: Bocsáss el engem, hadd menjek el a hazámba!

A fáraó ezt mondta neki: Mi hiányzik itt neked, hogy most a hazádba akarsz menni? Ő ezt felelte: Semmi, de azért mégis bocsáss el engem!

Támasztott Isten másik ellenfelet is, Rezónt, Eljádá fiát, aki urától, Hadadezertől, Cóbá királyától menekült el.

Ez férfiakat gyűjtött maga mellé, és egy rablócsapat vezére lett. De amikor Dávid öldökölni kezdte őket, Rezón Damaszkuszba ment, ott letelepedett, majd király lett Damaszkuszban.

Ellenfele volt Izráelnek Salamon egész életében, és olyan veszedelmet okozott, mint Hadad. Megvetette Izráelt, és Arámban uralkodott.

Jeroboám, az efráti Nebát fia, Cerédából, Salamon szolgája, akinek egy özvegyasszony volt az anyja, név szerint Cerúa, föllázadt a király ellen.

Az pedig, hogy föllázadt a király ellen, így történt: Salamon megépíttette Millót, és berakatta apja, Dávid városának a réseit.

Ez a férfi, Jeroboám, derék ember volt. Amikor Salamon látta, hogy ez a fiatalember jól végzi munkáját, az összes robotmunkák felügyelőjévé tette a József házában.

Abban az időben Jeroboám elment Jeruzsálemből, és útközben találkozott a sílói Ahijjá prófétával, aki egy új köpenybe volt burkolózva. Csak ők ketten voltak a mezőn.

Ahijjá megragadta a rajta levő új köpenyt, tizenkét részre hasította,

és ezt mondta Jeroboámnak: Végy magadnak tíz részt, mert ezt mondotta az ÚR, Izráel Istene: Én kiszakítom az országot Salamon kezéből, és tíz törzset neked adok.

Egy törzs azonban az övé marad szolgálóért, Dávidért és Jeruzsálem városáért, amelyet kiválasztottam Izráel összes törzse közül.

Azért lesz ez, mert elhagyott engem, és Astóretet, Szidón istenét, Kemóst, a móábiak istenét és Milkómot, az ammóniak istenét imádta; nem az én utaimon járt, rendelkezéseimet és végzéseimet, amelyeket én helyesnek látok, nem hajtotta végre úgy, ahogyan apja, Dávid.

De nem veszem ki a kezéből az egész országot. Megtartom őt fejedelemnek egész életében szolgálóért, Dávidért, akit kiválasztottam, és aki megőrizte parancsolataimat és rendelkezéseimet.

Fiának a kezéből veszem ki az országot, és tíz törzset neked adok.

Csak egy törzset adok fiának, hogy maradjon előttem mindenkor mécsese szolgálómnak, Dávidnak Jeruzsálem városában, amelyet kiválasztottam magamnak, hogy ott legyen a nevem.

Téged pedig fölemeltek, és uralkodni fogsz mindenben, amit megkívánsz. Te leszel Izráel királya!

És ha hallgatsz mindarra, amit parancsolok neked, ha az én utamon jársz, és azt teszed, amit én helyesnek látok, és ha megtartod rendelkezéseimet és parancsolataimat, ahogyan tette azt szolgáló, Dávid, akkor veled leszek, és építek neked maradandó házat, amelyet Dávidnak építettem, és neked adom Izráelt.

Így alázom meg Dávid utódait, bár nem örökre.

Salamon meg akarta öletni Jeroboámot, Jeroboám azonban útra kelt, és Egyiptomba menekült Sisákhoz, Egyiptom királyához. Ott is maradt Egyiptomban Salamon haláláig.

Salamon történetének a többi része, mindaz, amit véghezvitt, továbbá a bölcsessége, meg van írva Salamon történetének a könyvében.

Sok olyan könyvet említ a Biblia, amelyek nem maradtak fent, Salamon történetének könyve is egyike ezeknek. Biztos, hogy ha megtalálnánk, akkor több színt és részletet tudnánk meg Salamon életéről. Salamon összesen 3000 példabeszédet és 1000 éneket írt, és ezek egy része a Példabeszédek könyvében és az Énekek Énekében olvasható.

Az az idő, ameddig Salamon Jeruzsálemben egész Izráelen uralkodott, negyven esztendő volt.

Azután Salamon pihenni tért őseihez, és eltemették apjának, Dávidnak a városában. Utána fia, Roboám lett a király.

Roboám elment Sikembe, mert Sikembe ment egész Izráel, hogy királlyá tegye őt.

Meghallotta ezt Jeroboám, Nebát fia, amikor még Egyiptomban volt, ahová Salamon király elől menekült.

Jeroboám tehát Egyiptomban tartózkodott,

de érte küldtek és hazahívták őt. Jeroboám Izráel egész gyülekezetével együtt eljött, és így beszélt Roboámhoz:

Apád súlyos igát rakott ránk, te azért most könnyíts azon a súlyos szolgálaton és nehéz igán, amelyet apád ránk rakott, akkor szolgálunk neked.

Ő így felelt nekik: Menjete el három napra, azután térjete vissza hozzám. A nép tehát elment.

Ekkor Roboám király tanácskozott a vénekkal, akik apja, Salamon szolgálatában álltak, amíg élt, és ezt kérdezte: Mit tanácsoltok, milyen választ adjak ennek a népnek?

Azok így szóltak hozzá: Ha te most kedvezel ennek a népnek, és engedsz nekik, ha válaszodban jóságos szavakkal szólsz hozzájuk, akkor mindig a szolgálóid lesznek.

De ő nem fogadta meg a vének tanácsát, amelyet tanácsoltak neki, hanem tanácskozott az ifjakkal is, akik vele együtt nőttek fel, és az ő szolgálatára álltak.

Ezt kérdezte tőlük: Mit tanácsoltok, milyen választ adjunk ennek a népnek, amely így szólt hozzám: Tedd könnyebbé az igát, amelyet apád rakott ránk?!

Az ifjak, akik vele együtt nőttek fel, így szóltak hozzá: Ezt mondd ennek a népnek, amely így szólt hozzád: Apád megnehezítette igánkat, te azért könnyítsd meg azt rajtunk! Így beszélj velük: Az én kisujjam is vastagabb apám derekánál.

Ha tehát apám nehéz igával terhelt meg benneteket, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig szeges korbáccsal foglak megtanítani!

Harmadnapra elment Jeroboám az egész néppel Roboámhoz, ahogyan meghagyta a király, hogy térjenek vissza hozzá harmadnapra.

De a király keményen válaszolt a népnek. Nem fogadta meg azt a tanácsot, amit a vének adtak neki, hanem az ifjak tanácsa szerint így szólt hozzájuk: Apám nehéz igát rakott rátok, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig szeges korbáccsal foglak megtanítani. Nem hallgatott a király a népre, mert az ÚR rendelte így, hogy beteljesítse azt az ígét, amelyet a silói Ahijjá által mondott az ÚR Jeroboámnak, Nebát fiának.

Amikor látta az egész Izráel, hogy a király nem hallgat rájuk, így válaszoltak a királynak: Mi közünk nekünk Dávidhoz? Nincs közösségünk Isai fiával! Térj sátraidba, Izráel, törődj, Dávid, a magad házával! Izráel tehát hazament,

Roboám pedig Izráel fiai közül csak azoknak maradt a királya, akik Júda városaiban laktak.

Roboám király ugyan kiküldte Adórámot, a kényszermunkák felügyelőjét, de megkövezte őt az egész Izráel, és meghalt. Ekkor Roboám király gyorsan harci kocsijára szállt, és Jeruzsálemba menekült.

Izráel tehát elpártolt Dávid házától. Így van ez még ma is.

A királyság tehát kettészakadt, és ez egy fordulópont volt a nép történelmében. Az északi királyságot hívták Izraelnek, akiknek többé egyetlen normális királyuk sem lett. Izrael az első pillanattól kezdve tele volt idegen istenekkel.

Júdának volt néhány kitűnő, néhány jó királya, de ugyanakkor rossz királyok is uralkodtak a trónján. De a két rész többé sohasem egyesült.

Az északi királyság volt az első, amelyik elesett a bálványimádás miatt, AsszírIA foglalta el. Később, Krisztus előtt 500 körül a déli királyságot Babilón foglalta el.

A babilóniai fogság után ismét hazatértek az emberek, de a júdaiak többé sohasem fogadták el teljesen testvérüknek a Samáriai embereket, akik nem tudták bizonyítani nemzetségtáblázatukkal, hogy eredetileg ők is zsidók voltak. Még Krisztus idejében is éles választóvonal volt a zsidók és a samaritanusok között. Mindkét csoport azt tartotta, hogy náluk van az Isten imádatának igazi helye: Samáriában a Garizim hegyen, szemben a jeruzsálemi Morijja hegygel.

Ezékiel próféciája szerint Izrael újjá fog születni. Nekünk jutott az a kiváltság, hogy ennek tanúi lehettünk. Ezékiel azt prófétálta, hogy a szétszóródott, kiszáradt csontokat Isten összegyűjti, és ismét visszahozza őket az országba. Ezékiel látta, hogy egyik darab József, a másik meg Júda, és ezek már többé nem ketten vannak, hanem eggyé lesznek. Isten azt prófétálta tehát Ezékielen keresztül, hogy amikor Izrael gyermekei ismét nemzetté válnak, amely megtörtént 1948-ban, akkor már többé nem lesz két királyság, hanem egy nemzet lesz egy királlyal. És pontosan így van ez ma: Izrael egy egyesített nemzet egy vezetővel.

Jeroboám lett a király tehát.

Jeroboám kiépítette az Efraim hegységében levő Sikemet, és ott lakott. Majd elköltözött onnan, és kiépítette Penúélt.

Eközben Jeroboám így gondolkozott: Hátha visszakerül a királyság Dávid házához!

Ha feljár ez a nép, hogy Jeruzsálemben, az ÚR házában mutassa be áldozatait, akkor ennek a népnek a szíve urukhoz, Roboámhoz, Júda királyához hajol, engem pedig megölnék, és visszatérnek Roboámhoz, Júda királyához.

Ezért elhatározta a király, hogy készített két aranyborjút. Majd ezt mondta: Eleget jártatok már Jeruzsálemben! Itt vannak isteneid, ó Izráel, akik kihoztak téged Egyiptomból!

Az egyiket elhelyezte Bételbe, a másikat pedig Dánba vitette.

Dán a királyság legészakibb városa volt, a Jordán folyó eredeténél. Bétel pedig délen volt, Jeruzsálemhez közel.

Az aranyborjú imádata Egyiptomból származott. Amikor Izrael gyermekei a pusztában voltak, és Mózes oly sokáig volt a hegyen, akkor az emberek azt hitték, hogy többé nem jön már vissza, és Áronhoz mentek, hogy készítsen nekik egy istent, akit szolgálhatnak. Áron az összegyűjtött aranyból készített egy aranyborjút. Persze amikor Mózes lejött a hegyről a Törvény két kőtáblájával, és meghallotta az éneket és meglátta a vad orgiában táncoló tömeget, amint a bojút imádja, fogta a két kőtáblát, amelynek két első parancsolatát már meg is szegték, ledobta őket a földre, és azok összetörték. Ekkor fogta az aranyborjút, porrá zúzta, összekverte vízzel és minden embert arra kényszerített, hogy igyon belőle. Nagyon keményen bánt el velük.

Itt van viszont Jeroboám, aki két aranyborjút csináltat és az emberek szívét elfordítja az Úrtól.

De amikor Jeroboám az oltárnál állott és tömjénezett, Júdából Isten embere érkezett Bételbe az ÚR parancsára,

és azt hirdette az ÚR parancsára az oltárnál: Oltár! Oltár! Így szól az ÚR: Egy fiú születik majd Dávid családjából, akinek Jósiás lesz a neve, ő majd föláldozza rajtad az áldozóhalmok papjait, akik most rajtad tömjéneznek, és emberi csontokat fognak elégetni rajtad!

Még azon a napon csodát is tett, és ezt mondta: Ez a csoda annak a bizonyítéka, hogy az ÚR szólott: Íme, ez az oltár meghasad és kiömlik a rajta levő hamu.

Ez a prófécia jóval Jósiás születése előtt történik, és pontosan megprófétálja, hogy mit fog tenni ő a papokkal.

Amikor a király meghallotta Isten emberének a beszédét, amelyet a bételi oltárról hirdetett, kinyújtotta a kezét Jeroboám az oltár mellől, és ezt mondta: Fogjátok el őt! De megbénult a keze, amelyet kinyújtott felé, és nem tudta azt visszahúzni.

Az oltár pedig meghasadt, és kiömlött a hamu az oltárról. Ez volt az a csoda, amelyet az Isten embere tett az ÚR parancsára.

Ekkor megszólalt a király, és ezt mondta az Isten emberének: Engeszteld ki istenedet, az URat, és imádkozzál értem, hogy visszahúzhassam a kezem! És Isten embere kiengesztelte az URat, a király pedig vissza tudta húzni a kezét, és az olyan lett, mint azelőtt volt.

Azután a király így szólt az Isten emberéhez: Jöjj velem haza, egyél valamit, és ajándékot adok neked.

De Isten embere ezt mondta a királynak: Ha a palotád felét nekem adod, akkor sem megyek el veled; én ezen a helyen nem eszem kenyeret, és nem iszom vizet.

Mert ilyen parancsot adott nekem az ÚR: Ne egyél kenyeret, ne igyál vizet, és ne azon az úton téj vissza, amelyen mentél!

Ezért más úton távozott el; nem azon az úton tért vissza, amelyen Bételbe érkezett.

Lakott azonban Bételben egy öreg próféta, akihez elmentek a fiai, és elmondtak neki mindent, amit Isten embere tett aznap Bételben, és azokat a szavakat, amelyeket a királynak mondott. Elbeszélték ezeket apjuknak,

apjuk pedig megkérdezte tőlük: Melyik úton ment el? Fiai megmutatták neki, hogy melyik úton ment el az Isten embere, aki Júdából jött.

Akkor ezt mondta fiainak: Nyergeljétek föl a szamaramat! Azok fölnyergelték a szamarát, ő pedig elnyargalt rajta.

Elment az Isten embere után, és rátalált, amint egy cserfa alatt ült. Azt kérdezte tőle: Te vagy-e az Isten embere, aki Júdából jött? Ő így felelt: Én vagyok.

Akkor ezt mondta neki: Jöjj haza velem, és egyél kenyeret.

De az így felelt: Nem térhetek vissza veled, és nem mehetek be hozzád. Ezen a helyen nem eszem kenyeret, és nem iszom vizet veled.

Mert ilyen parancsot kaptam az ÚRtól: Ne egyél ott kenyeret, és ne igyál vizet, és ne azon az úton térj vissza, amelyen odamégy.

De a másik ezt mondta neki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és egy angyal így szólt hozzám az ÚR parancsára: Hozd vissza őt magaddal a házadhoz, hogy kenyeret egyék, és vizet igyék. Így hazudott neki. Az pedig visszatért vele, evett kenyeret, és ivott vizet annak a házában.

Még az asztalnál ültek, amikor az ÚR igéje szólt ahhoz a prófétához, aki visszahozta őt, és így kiáltott az Isten emberének, aki Júdából jött: Így szól az ÚR: Mivel ellene szegültél az ÚR szavának, és nem tartottad meg azt a parancsot, amelyet Istened, az ÚR adott neked, hanem visszatértél, és kenyeret ettél, meg vizet ittál azon a helyen, amelyről meghagyta neked, hogy ott ne egyél kenyeret, és ne igyál vizet, ezért holttested nem jut őseid sírjába!

Miután evett és ivott, fölnyergelték neki annak a prófétának a szamarát, aki visszahozta őt.

És elment, de az úton egy oroszlán talált rá, és megölte. Holtteste ott hevert az úton, mellette állt a szamar, de az oroszlán is a holtteste mellett állt.

Az arra járó emberek meglátták az úton heverő holttestet meg az oroszlánt is, amint a holttest mellett állt. Bementek a városba, ahol az öreg próféta lakott, és elbeszélték ezt.

Amikor meghallotta ezt az öreg próféta, aki visszahozta az útról, így szólt: Az Isten embere ez. Ellene szegült az ÚR szavának, ezért az ÚR prédául adta egy oroszlánnak; az rátört és megölte. Így vált valóra az ÚR szava, amelyet megmondott neki.

Azután így szólt fiaihoz: Nyergeljétek föl a szamaramat! Föl is nyergelték,

ő pedig elment, és megtalálta az úton heverő holttestet meg a szamarat és az oroszlánt, amint ott álltak a holttest mellett. Az oroszlán nem ette meg a holttestet, és a szamarat sem tépte szét.

A próféta fölemelte az Isten emberének a holttestét, rátette a szamára, és visszavitte. Bement a városba az öreg próféta, hogy elsirassa és eltemesse.

Holttestét a saját sírjába helyezte, és így siratták el: Jaj, testvérem!

Miután eltemette, ezt mondta fiainak: Ha meghalok, engem is ebbe a sírba temessetek, ahová az Isten emberét temettük. Az ő csontjai mellé helyezzétek az én csontjaimat is!

Érdekes történet, amelynek igen fontos mondanivalója van számunkra: jobb ha arra figyelünk, amit az Úr mond nekünk, és nem arra, amit az emberek. Van egy Pásztorlás nevű mozgalom, amelyben a tanítványok alá kell vessék magukat a tanítóknak, akik felelősek azért, hogy vezessenek és tanácsokkal lássanak el lelki fejlődésük érdekében. Egy idősebb, érettebb embernek kell alávéssed magad, aki mindenben tanácsokat ad: pl., hogy mikor adhatod el a házad, mikor vehetsz egy újat, milyen autót vegyél, milyen munkahelyre menj. Minden döntésedet ő hozza meg, és mindenben engedelmeskedned kell neki. Minden adományodat neki kell fizessed, és ez egy kissé hasonló a pilóta játékokhoz. Vannak vezető Pásztorok, és alattuk a többiek, akik a bevételek bizonyos százalékát megkapják, és akik fent vannak a piramisban, azok jól élnek.

Azt mondják, hogy még akkor is alá kell rendeld neki magad, és engedelmeskedned kell, ha a pásztorod valami olyant mond, ami helytelen. Ha a döntés rossz volt, akkor a pásztorod a felelős, és ő kell Isten előtt elszámoljon majd. De te megfelelően cselekedtél, mert engedelmeskedtél neki, annak ellenére, hogy rossz dolgot vittél véghez.

Ha elolvasták volna ezt a történetet, akkor megértették volna, hogy Isten minden egyes embert felelősségre fog vonni a saját tetteiért. A fiatal próféta Isten neki mondott szavai ellenére olyan szavaknak engedelmeskedett, amelyet Isten nem mondott direktben neki. Isten azért vont felelősségre, amit Ő maga mondott neki.

Mi is mindnyájan felelősek vagyunk azért, hogy Istenre hallgassunk, neki engedelmeskedjünk, és az Ő utasításait kövessük. Isten ezért fog minket felelősségre vonni.

De ez után az esemény után sem tért meg gonosz újtjáról Jeroboám, hanem továbbra is rendelt papokat a nép köréből az áldozóhalmokra, és akinek ez tetszett, azt beiktatta, hogy az áldozóhalmok papja legyen. Ez a dolog volt Jeroboám házának a vétke, emiatt irtották ki a föld színeről és emiatt semmisítették meg. Abban az időben megbetegedett Abijjá, Jeroboám fia.

Ekkor Jeroboám ezt mondta a feleségének: Készülj fel, öltözz álruhába, hogy ne tudják meg, hogy te vagy Jeroboám felesége. Menj el Silóba, mert ott van Ahijjá próféta, aki megmondta nekem, hogy ennek a népnek a királya leszek.

Vigyél magaddal tíz kenyeret és kalácsot, meg egy korsó mézet, úgy menj el hozzá; ő majd megmondja neked, mi történik a fiúval.

Jeroboám felesége így is tett: felkészült, elment Silóba, és bement Ahijjá házába. Ahijjá azonban már nem látott, mert az öregség miatt hályog támadt a szemén.

De az ÚR ezt mondta Ahijjának: Jeroboám felesége eljön hozzád, hogy kijelentést kérjen tőled beteg fia dolgában. Te majd így meg így beszélj hozzá, ha megérkezik, mert idegennek tettei magát.

Amikor Ahijjá meghallotta az ajtajához érkező asszony lépteinek a neszt, így szólt: Jöjj be, Jeroboám felesége! Miért tetteted magad idegennek? Nehéz küldetésem van hozzád.

Nagyon vicces, ha valaki azt gondolja, hogy el tudja titkolni Isten előtt az igazságot saját magával kapcsolatban. Mégis gyakran ebbe a hibába esnek sokan: be akarják csapni Istent. Sokan amikor eljönnek az Úr házába másképp viselkednek, mint akik valójában. De az Úr keresztüllát minden képmutatáson.

A korai egyház születésekor olyan nagy volt az elszántság, hogy az emberek eladták a vagyonaikat, a házaikat, és a próféták lábaihoz tették a kapott pénzeket. Mindenük közös volt. Volt egy pár, Anániás és Zafira, akik szintén eladták a házukat, de egy részét maguknak tartották meg, és csak egy részét hozták el a közösbe annak, amit kaptak érte. Ez rendben is lett volna, ha nem próbálták volna elhitetni az emberekkel, hogy minden kapott pénzt odaadtak.

Anániás odatette a pénzt Péter elé, aki megkérdezte, hogy „ennyiért adtátok el a házat?” Anániás azt mondta, hogy igen.

Péter azonban így szólt: „Anániás, miért szállta meg a Sátán a szívedet, hogy hazudj a Szentléleknek, és félretegyél magadnak a föld árából?”

Ha megmaradt volna, nem neked maradt volna-e meg, és miután eladtad, nem te rendelkeztél-e az árával? Mi indította szívedet ilyen cselekedetre? Nem embereknek hazudtál, hanem az Istennek.”

Miért kellett azt hazudjad, hogy mindent idehozta? Miért akartad becsapni Istent?

Amint meghallotta Anániás ezeket a szavakat, összeesett, és meghalt. Erre nagy félelem szállta meg mindazokat, akik ezt hallották.

Az ifjak pedig felálltak és betakarták őt, majd kivitték és eltemették.

Mintegy három óra múlva a felesége is bement, mit sem tudva a történetekről.

Péter megkérdezte tőle: „Mondd meg nekem, ennyiért adtátok-e el a földet?” Ő így felelt: „Úgy van, ennyiért.”

Péter erre így szólt hozzá: „Miért egyeztetek meg abban, hogy megkísértitek az Úr Lelkét? Íme, azok, akik a férjedet eltemették, az ajtó előtt állnak, és kivisznek téged.”

Az asszony pedig azonnal összeesett a lába előtt, és meghalt. Amikor bejöttek az ifjak, halva találták, kivitték őt is, és eltemették a férje mellé.

Hálásak lehetünk, hogy a mai egyházban nincs meg ugyanaz a hatalom, mert ki tudja, hogy hányan élnénk túl a mai napot. Sok általunk énekelt ének sem élnénk túl: Pl. „Vedd a kezedbe az életemet

Uram, legyen ez számodra odaszánt áldozat...” „Vedd minden aranyam, ezüstöm, egyetlen krajcárt sem tartok meg magamnak” Itt mindenki holtan esne össze.

Nem szabad azt gondolni, hogy be tudjuk csapni Istent. Jeroboám felesége azt hitte, hogy sikerül neki, de a vak próféta keresztüllátott rajta.

Menj és mondd meg Jeroboámnak, hogy ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én kiemeltelek a nép közül, és népemnek, Izráelnek a fejedelmévé tettelek.

Elszakítottam ezt az országot Dávid házától, és neked adtam. Te azonban nem voltál olyan, mint szolgám, Dávid, aki megtartotta parancsolataimat, és teljes szívből követett engem, és csak azt tette, amit én helyesnek látok.

Rosszabbat tettél mindazoknál, akik előtted voltak, mert arra vetemedtél, hogy más isteneket csinálj magadnak: öntött bálványokat az én bosszantásomra, nekem pedig hátat fordítottál.

Ezért én veszedelmet hozok Jeroboám házára, és kiirtom Izráelből Jeroboám férfi utódait, apraját-nagyját, és teljesen kisöpröm Jeroboám háza népét úgy, ahogyan a szemetet kisöprik.

Aki Jeroboám hozzátartozói közül a városban hal meg, azt a kutyák eszik meg; aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg, mert így mondta meg az ÚR!

Te pedig készülj, menj haza, mire belépsz a városba, meghal a gyermek.

Egész Izráel elsiratja, és eltemetik. Jeroboám hozzátartozói közül csak öt teszik sírba, mert Jeroboám háza népéből csak benne talált valami jót az ÚR, Izráel Istene.

Támaszt majd az ÚR egy királyt Izráelben, aki kiirtja Jeroboám háza népét egy napon. És még más is következik:

Megveri az ÚR Izráelt, és ingadozni fog, mint a nád a vízben. Kitépi majd Izráelt ebből a jó földből, amelyet őseiknek adott, és elszórja őket az Eufráteszen túlra, mivel bálványoszlopokat csináltak az ÚR bosszantására.

Már Izrael történelmének kezdetén Isten előrejelzi, hogy el fognak esni 450 évvel később, mert ellene fordultak, és ezért kiűzi Isten őket az általa adott földről.

És kiszolgáltatja Izráelt a vétkek miatt, amelyeket Jeroboám elkövetett, és amelyekkel Izráelt is vétkekbe vitte.

Akkor Jeroboám felesége elindult, és hazament Tircába. Amint belépett a ház küszöbén, meghalt a fia.

Eltemették őt, és elsiratta egész Izráel az ÚR szava szerint, amelyet kijelentett szolgája, Ahijjá próféta által.

Jeroboám egyéb dolgai, hogy hogyan hadakozott és hogyan uralkodott, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

A júdai királyok krónikái megvannak, az Ószövetségi könyvek címe 1Krónikák és 2Krónikák. Az Izreli királyok krónikája viszont nem maradt fenn számunkra, róluk csak néhány rövid említést olvashatunk a Krónikákban.

Jeroboám uralkodásának az ideje huszonkét esztendő volt. Azután pihenni tért őseihez, és helyette fia, Nádáb lett a király.

Roboám, Salamon fia Júdában uralkodott. Negyvenegy éves volt Roboám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet kiválasztott az ÚR Izráel összes törzse közül, hogy ott legyen a neve.

Mostantól kezdve egyik királyságról a másikra ugrunk, váltakozva lesz szó a déli és az északi királyságról, Júdáról és Izraeőről.

De a júdaiak is azt tették, amit rossznak lát az ÚR, és még sokkal jobban felinegerték őt vétkeikkel, amelyeket elkövettek, mint őseik a maguk tetteivel.

Ők is építettek áldozóhalmokat, szent oszlopokat és szent fákat minden magas halmon és minden bujázöld fa alatt.

Még férfiparáznák is voltak az országban. Elkövették azoknak a népeknek minden utálatosságát, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

Hatalmas nyomást gyakorolnak egyes embercsoportok manapság, hogy a homoszexualitást hétköznapi dolognak fogadják el az emberek és a társadalom, és hogy semmilyen törvény ne korlátozza őket, sőt még tanárok is lehessenek, és a gyerekeiteket taníthassák az iskolákban, annak ellenére, hogy ennyire kifordult életük van.

Azt hirdetik, hogy keresztényként mindent és mindenkit kellene szeressünk, így őket is. Ha ez így volna, akkor Isten nem úgy említette volna itt, mint a földön levő egyik leggonoszabb magatartást. Később, amikor Ásza király reformokat vezetett be, akkor megszabadult a férfiparáznáktól, és kitisztította őket az országból.

Amikor egy nemzet erkölce olyan mélyre süllyed, hogy az emberek nyíltan vállalják bűnös perverzióikat, akkor az a nemzet már érik a Szodoma és Gomora által elszennvedett ítéletre. Félttem a nemzetünket, és imádkoznunk kell.

Az a véleményem, hogy gyülekezetként nem kell utáljuk azokat, akik ezt az életstílust választották, de nem is fogadhatjuk el őket. Imádkoznunk kell értük, hogy igazán megtérjenek, és szülessenek újjá, és forduljanak el a gonoszáguktól az Úr felé, és Őt szolgálják. Ugyanakkor nem lehetünk velük valódi közösségben, mert mi magunk is az ő gonoszágaikból részesedők lehetünk.

Roboám uralkodásának ötödik évében fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen.

Elvitte az ÚR templomának a kincseit meg a királyi palota kincseit; mindent elvitt. Még a kerek aranypajzsokat is mind elvitte, amelyeket Salamon csináltatott.

Ha valakinek nagy vagyona van, akkor azt nehéz megvédeni, mert mindig valakinek arra fáj a foga, hogy elvegye azt tőled. Van egy maffiózó barátom, aki megosztotta velem azt, hogy van egy nagy halom pénz, amely körbe-körbe jár. Mindenki tudja, hogy mikor kinél van, és azt mondja, hogy néha nekem is sikerül megkaparintani azt, de amikor nálam van, akkor mindenki azon töri a fejét a többiek közül, hogy hogyan tudnák azt megkaparintani tőlem. Előbb-utóbb bedőlök valamelyik trükknek, és elszedik tőlem, és egy ideig meg tudják tartani, de aztán a többiek ismét addig trükköznek, amíg elveszik tőle is. És ez a nagy halom pénz így forog köbe-körbe, és egy kis ideig mindnyájan birtokolhatjuk. De minden csak arról szól, hogy hogyan tudjuk becsapni a másikat, és hogyan szerezzük meg tőle a nagy pénzt.

Salamon is összeszedte a hatalmas vagyont, és a körülöttük levő kapzsi királyoknak is mind arra fáj a foga, és el is viszik azt az egyiptomiak.

Ezek helyett rézpajzsokat csináltatott Roboám király, és azoknak a testőröknek a parancsnokaira bízta, akik a királyi palota bejáratát őrizték.

A réz a Bibliában az ítélet szimbóluma, ez az Úr ítéletének kezdete azért, mert elfordultak tőle.

Valahányszor bement a király az ÚR templomába, bevitték azokat a testőrök, majd visszavitték a testőrök őrszobájába.

Roboám egyéb dolgai, minden tette meg van írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

Állandó háborúskodás folyt Roboám és Jeroboám közt.

Azután Roboám pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé Dávid városában. Anyja egy Naamá nevű ammóni asszony volt. Utána a fia, Abijjá lett a király.

Érdekes, hogy mindkét király ugyanazt a nevet adta a fiának: Abijjá. De Jeroboám fia meghalt, Roboám fia viszont az apja után uralkodott Júdában.

Jeroboám királynak, Nebát fiának a tizennyolcadik évében Abijjá lett Júda királya.

Három évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Maaká volt, Abisálóm leánya.

Folytatta apjának a vétkeit, amiket az őelőtte elkövetett, és szíve nem volt olyan teljesen Istené, az ÚR, mint ősének, Dávidnak a szíve.

Csak Dávidért adott neki Istene, az ÚR mécsesét Jeruzsálemben, amikor fiában utódot támasztott, és megtartotta Jeruzsálemet.

Dávid ugyanis azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, és egész életén át semmiben sem tért el attól, amit parancsolt neki, kivéve a hettita Úriás esetét.

A Jeroboám és Roboám közt folyt háború tovább tartott Abijjá életében is.

Abijjá egyéb dolgai és minden tette meg van írva a Júda királyai történetéről szóló könyvben. Háború volt Abijjá és Jeroboám között.

Azután Abijjá pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Utána a fia, Ászá lett a király.

Jeroboámnak, Izráel királyának a huszadik évében Ászá lett Júda királya.

Negyvenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Maaká volt, Abisálóm leánya.

Ászá azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, őséhez, Dávidhoz hasonlóan.

Kikergette a férfitparáznákat az országból, és eltávolította az összes bálványokat, amelyeket elődei készítettek.

Még anyját, Maakát is megfosztotta anyakirálynői méltóságától, mert egy undok bálványt csináltatott Asérá tiszteletére. Ászá azonban kiirtotta ezt az undok bálványt, elégette a Kidrón-pataknál.

Bár az áldozóhalmok nem szűntek meg, Ászá szíve mégis teljesen az ÚR, az ÚR volt egész életében.

Bevitte az ÚR házába apja szent adományait és a maga szent adományait: ezüstöt, aranyat és egyéb tárgyakat.

Háború volt Ászá és az izráeli király, Baasá között egész életükben.

Baasá, Izráel királya Júda ellen vonult, és kiépítette Rámát, hogy ne lehessen Ászához, Júda királyához átmenni, vagy tőle átjönni.

Ekkor Ászá fogta mindazt az ezüstöt és aranyat, ami megmaradt az ÚR templomának a kincstárában, és a királyi palota kincseivel együtt a szolgálóra bízta, és elküldte Ászá király Benhadadhoz, Tabrimmón fiához, Hezjón unokájához, Arám királyához, aki Damaszkuszban lakott, ezzel az üzenettel:

Szövetség van köztiünk, az volt már apám és apád között is. Nézd, küldök neked ajándékkul ezüstöt és aranyat. Menj, bontsd fel Baasával, Izráel királyával kötött szövetségedet, hogy vonuljon vissza innen.

Benhadad hallgatott Ászá királyra, és hadserege vezéreit Izráel városai ellen küldte. Leverte Ijjónt, Dánt, Ábél-Bét-Maakát és egész Kinnerótot, Naftáli egész földjével együtt.

Amikor ezt Baasá meghallotta, abbahagyta Ráma építését, és Tircában telepedett le.

Ászá király pedig összehívta egész Júdát, senkit sem mentett föl, és elhordták Rámának a köveit és gerendáit, amelyekkel Baasá építkezett. Ezekkel építette ki Ászá király Benjáminban Gebát és Micpát.

Ez egy brilliáns stratégiai húzásnak tűnik, mégis amint a Krónikákból majd olvashatjuk, Isten megfedtte Ászát ezért. Idősebb korában lábbetegséget kapott, és bele is halt. A Krónikák írásai azt sejtetik, hogy azért halt meg, mert a betegségével az orvosok és nem az Úr segítségéhez fordult.

Ászá egyéb dolgai, összes hőstette, mindaz, amit tett, és hogy milyen városokat építtetett, meg vannak írva a Júda királyai történetéről szóló könyvben, kivéve azt, hogy öregségére megbetegedett a lába.

Azután Ászá pihenni tért őseihez, és ősei mellé temették ősatyja, Dávid városában. Utána a fia, Jósáfát lett a király.

Ismét visszatérünk Izraelhez, az északi királysághoz.

Ászának, Júda királyának a második évében Nádáb, Jeroboám fia lett Izráel királya. Két évig uralkodott Izráelben.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, apjának az útján járt, és abban a vétekben, amellyel az vétekbe vitte Izráelt.

De az Issakár házából származó Baasá, Ahijjá fia összeesküvést szőtt ellene, és levágta őt Baasá Gibbetónnál, a filiszteusok városánál, amikor Nádáb az egész Izráellel együtt Gibbetónt ostromolta.

Ászának, Júda királyának a harmadik évében ölte meg őt Baasá, és lett helyette király.

Amint király lett, kiirtotta Jeroboám egész háza népét. Egy lelket sem hagyott meg Jeroboám hozzátartozói közül, mind elpusztította őket, az ÚR szava szerint, amelyet megmondott szolgája, a sílói Ahijjá által.

Jeroboám vétkei miatt történt ez, aki vétkezett, és Izráelt is vétekbe vitte; meg a bosszúság miatt, mert bosszantotta az URat, Izráel Istenét.

Nádáb egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Háború folyt Ászá és az izráeli Baasá király között egész életükben.

Ászának, Júda királyának a harmadik évében lett az egész Izráel királya Baasá, Ahijjá fia Tircában, huszonnégy évig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Jeroboám útján járt, és abban a vétekben, amellyel az vétekbe vitte Izráelt.

Az ÚR igéje így szólt Jéhuhoz, Hanáni fiához Baasáról:

Noha én kiemeltelek téged a porból, és népemnek, Izráelnek a fejedelmévé tettelek, te mégis Jeroboám útján jársz, és vétekbe viszed népemet, Izráelt, akik vétkeikkel bosszantanak engem.

Ezért én elsöpröm Baasát és háza népét. Olyanná teszem házadat, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát.

Aki Baasá hozzátartozói közül a városban hal meg, azt a kutyák eszik meg, aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg!

Baasá egyéb dolgai, amelyeket véghezvitt, és hőstettei meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Azután Baasá pihenni tért őseihez, és eltemették Tircában. Utána a fia, Élá lett a király.

Nemcsak azért szólt az ÚR igéje Jéhu próféta, Hanáni fia által Baasá és háza népe ellen, mert mindazt elkövette, amit rossznak lát az ÚR, és bosszantotta őt cselekedeteivel, és olyan volt, mint Jeroboám háza népe, hanem azért is, mert azt kiirtotta.

Ászának, Júda királyának a huszonhatodik évében Élá, Baasá fia lett Izráel királya Tircában, két esztendeig.

De összeesküvést szőtt ellene a szolgája, Zimri, a harci kocsik felerészének a parancsnoka. Élá ugyanis Tircában részegre itta magát Arcának a házában, aki Tircában a palota felügyelője volt.

Eljött Zimri, levágta, és megölte őt Ászának, Júda királyának huszonhetedik évében, és ő lett helyette a király.

Miután pedig király lett, és trónra ült, kiirtotta Baasá egész háza népét, nem hagyott meg egy férfit se belőle, se rokont, se barátot.

Így pusztította ki Zimri Baasá egész háza népét az ÚR szava szerint, amelyet megmondott Baasáról Jéhu próféta által,

Baasá minden vétkéért, és fiának, Élának a vétkeiért; mert vétkeztek, és vétekbe vitték Izráelt, hiábavalóságaikkal bosszantva az URat, Izráel Istenét.

Élának egyéb dolgai, és mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Ászának, Júda királyának a huszonhetedik évében hét napig volt király Zimri Tircában. A hadinép ekkor a filiszteusokhoz tartozó Gibbetónt ostromolta.

Amikor az ostromló nép meghallotta, hogy összeesküvést szőtt Zimri, és hogy a királyt is megölte, akkor az egész Izráel a hadseregparancsnokot, Omrit tette Izráel királyává még azon a napon a táborban.

Azután fölvonult Omri az egész Izráellel együtt Gibbetónból és körülzárták Tircát.

Zimri pedig látva, hogy a várost elfoglalják, fölment a királyi palota tornyába, magára gyújtotta a királyi palotát, és meghalt.

Vétkei miatt történt ez. Vétkezett, amikor azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Jeroboám útján járt, és vétkével, amit elkövetett, Izráelt is vétekbe vitte.

Zimri egyéb dolgai, és az általa szőtt összeesküvés, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Ekkor kétfelé szakadt Izráel népe. A nép egyik fele Tibni, Gínat fia pártján volt, és őt akarta királlyá tenni, a másik fél pedig Omri pártján volt.

De az Omrival tartó nép erősebb volt, mint az a nép, amely Tibni, Gínat fia pártján volt. Tibni is meghalt, és Omri lett a király.

Ászának, Júda királyának a harmincegyedik évében lett Omri Izráel királya, tizenkét évig. Hat évig Tircában uralkodott.

Akkor megvette Samária hegyét Semertől két talentum ezüstért, majd beépítette a hegyet, és elnevezte azt a várost, amelyet épített, Samáriának, a hegy urának, Semernek a nevével.

De Omri azt tette, amit rossznak lát az ÚR, rosszabb volt minden elődjénél.

Mindenben Jeroboámnak, Nebát fiának az útján járt, és abban a vétekben, amellyel vétekbe vitte Izráelt, hiábavalóságokkal bosszantva az URat, Izráel Istenét.

Omri egyéb dolgai, amelyeket művelt, és hőstettei, amelyeket véghezvitt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Azután Omri pihenni tért őseihez, és eltemették Samáriában. Utána a fia, Aháb lett a király.

Aháb, Omri fia Ászának, Júda királyának a harmincnolcadik évében lett Izráel királya. Huszonkét évig volt Aháb, Omri fia Izráel királya Samáriában.

Aháb, Omri fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR, még inkább, mint valamennyi elődje.

Nemcsak folytatta Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, hanem feleségül vette Jezábelt, a szidóniak királyának, Etbaalnak a leányát, és a Baalt kezdte tisztelni és imádni.

Oltárt is állított a Baalnak a Samáriában épített Baal-templomban.

Készítetett Aháb Aséra-szobrot is, és még inkább bosszantotta tetteivel Aháb az URat, Izráel Istenét, mint Izráel valamennyi királya előtte.

Az ő idejében építette újjá Jerikót a bételi Híél. Elsőszülött fián, Abirámon vetette meg annak alapját, és legkisebb fián, Szegúbon állította fel a kapuját, az ÚR szava szerint, amelyet megmondott Józsué, Nún fia által.

Miután Józsué elpusztította Jerikó városát, amely az első város volt, amelyet elfoglaltak az Igéret Földjén ezt mondta:

Abban az időben mondta ezt az eskü Józsué: Átkozott legyen az ÚR előtt az az ember, aki hozzáfog, hogy fölépítse ezt a várost, Jerikót! Elsőszülöttjére rakja le az alapját, és legkisebb fiára állítsa föl kapuit!

Azt mondta, hogy átkozott az, aki újraépíti ezt a várost. Az elsőszülött fia megszületésekor fogja lerakni a város alapjait, és a kapukat pedig a legkisebb fiának születésekor fogja felállítani. Józsué prófécija kb. 500 évvel később beteljesült. Ezt kb. Krisztus előtt 1451-ben mondta, és kb. Kr.e. 925-ben a bételi Híél építette fel Jerikót. Az alapokat Abirám fiának születésekor rakta le és a kapukat pedig akkor állította fel, amikor a legkisebb fia, Szegúb született. Isten szava, egy újabb prófécia teljesült be.

Omri építette Samáriát, és miután meghalt, Aháb, a gonosz király vette át az uralkodást, aki Samáriát az északi királyság fővárosává tette. Samária romjai elképesztőek: ma is láthatók Omri és Aháb palotájának romjai. A Samáriában található épületmaradványok viszonylagos épsége lenyűgöző, hisz ezek még az Ószövetségi időkben maradtak fenn.

88 perc